

[Qvist Jørgensen]

dispensationer«, og det vil jeg gerne understrege: nødvendige dispensationer, som bl.a. beskrevet i den særlige styringsgruppes notat.

Faktisk er der opnået store resultater, meget pæne resultater. Men vi ville selvfølgelig gerne have set endnu flere. F.eks. ville vi gerne have set en større imødekommenhed i eksperimentet med en brugsretskontrakt på værtshusene for blot at nævne en af de mange ting, der har været vanskeligheder med. Mange andre ting kunne nævnes.

Det er nu hensigten, har jeg forstået, at nedsætte et særligt folketingsudvalg, og jeg formoder, at dette udvalg ret hurtigt kan færdiggøre selve lovforslaget. Derimod tror jeg, vi skal bruge mere tid på at vurdere regeringens 4-punktsprogram. Dette program vil jeg på nuværende tidspunkt ikke forholde mig til, i hvert fald ikke konkret. Det skal vurderes og diskuteres ganske nøje, og det er vel den debat, vi skal have i det udvalg, som bliver nedsat i dag.

Connie Hedegaard (KF):

Så har vi nok en Christianiadebat, og vi er vel alle sammen enige om, at det næsten ikke er til at bære.

Alle kender Det Konservative Folkepartis historie i denne sammenhæng. Alle ved, at vi gang på gang herfra har beklaget, at det ikke igennem de sidste 17 år har været muligt at skaffe flertal for vores holdning til Christiania, en holdning, som hænger sammen med vores syn på retsbevisetheden, som den må se ud i et retssamfund.

Alle ved også, at vi især har beklaget Socialdemokratiets holdning i disse spørgsmål. Vi har lige igen hørt hr. Qvist Jørgensen hele tiden tale om, at myndighederne også må vise forståelse, hvor vi har svært ved at forstå, hvorfor ikke også Socialdemokratiet kunne prøve en gang imellem at se det principielle i denne sag i stedet for hele tiden konsekvent at stille sig på Christianias side.

Jeg deler ikke hr. Qvist Jørgensens opfattelse af, at der er opnået store resultater på Christiania gennem de senere år. Det tror jeg også at det vil blive sværere og sværere at finde christianitter der vil skrive under på.

Men vi har altså nu igennem 17, snart 18 år, konstateret, at vi ikke får noget ud af denne polariserede debat, og derfor er vores holdning, at nu må vi have noget til at ske. Det kan jo ikke

fortsætte. Det kan ikke fortsætte at lade Christiania ligge hen, som det gør i dag, på Christianias egne præmisser. Det kan det ikke af hensyn til de mennesker, der bor derude, og det kan det ikke af hensyn til det omgivende samfund. Og derfor har ingen interesse i, at der på 18. år fortsat ikke sker noget.

Derfor har vi også for snart et stykke tid siden opfordret til, at man får sat gang i en proces, og derfor går vi i Det Konservative Folkeparti til arbejdet i Christianiaudvalget i forhåbning om, at vi dér kan få tingene til at bevæge sig.

Vores udgangspunkt er, at man på de forskellige områder, det være sig værtshuse, forretninger, restauranter, bygninger osv. osv., må fastsætte nogle tidsfrister for, hvornår de forskellige ting skal være klaret. Og hvis tingene ikke er klaret efter disse tidsfristers udløb, må der skrides ind med lukning af de enkelte ting.

Jeg vil godt understrege, at lovliggørelse for Det Konservative Folkeparti altså ikke er ensbetydende med en cementering af nogle ulovligheder. For os betyder lovliggørelse, at der ikke accepteres ulovligheder på Christiania, og hvis christianitterne ikke kan finde ud af at følge de almindelige spilleregler eller opfylde de krav, som et retssamfund naturligt må stille til dem, ja, så må de dele derude, som ikke kan finde ud af det, altså lukkes. Her vil vi i udvalget gerne nå frem til, at vi sætter konkrete tidsfrister på for, hvornår hvilke ting skal være fuldført.

Så vil jeg også godt sige, at én ting er, at vi i Det Konservative Folkeparti erkender, at der er et flertal, der har bevaret Christiania så længe, at det forekommer utopisk at komme af med det derude, noget andet er, at vi faktisk mener, at området burde kunne afgrænses, så dele af det enormt store areal, som jo er derude, kunne være åbent for andre formål. Også den idé håber vi at vi kan få en fordomsfri drøftelse af i udvalget.

De partier, der igennem årene har optrådt som Christianias beskyttere og forsvarere, må jo erkende uholdbarheden også i den politik. De må kunne se, at den megen idealisme ikke rigtig er blevet legitimeret af de konkrete forhold derude, og derfor er det på høje tid, at vi får en dialog i gang, så vi kommer videre. Der må være grænser for, hvor mange gange Folkettingen kan diskutere ting, uden at vi kommer resultaterne et skridt nærmere.